

Bohaterowie polskiej klasy robotniczej

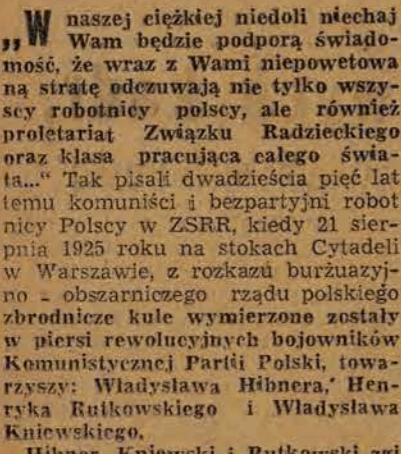
W 25 rocznicę śmierci towarzyszy Hibnera, Kniewskiego i Rutkowskiego

Hibner

Kniewski

Rutkowski

„W naszej ciężkiej niedoli niechaj Wam będzie podpora świadomość, że wraz z Wami niepowetowana strata odczuwają nie tylko wszyscy robotnicy polscy, ale również proletariatus Związku Radzieckiego i klasa pracująca całego świata...” Tak pisał dwadzieścia pięć lat temu komuniści i bezpartyjni robotnicy Polscy w ZSRR, kiedy 21 sierpnia 1925 roku na stokach Cytaдели w Warszawie, z rozkazu burżuazji - obywatelskiego rządu polskiego zbrodniczo zabijano setki tysięcy proletariatus Związku Radzieckiego i klasę pracującą całego świata...

Hibner, Kniewski i Rutkowski znali to, że prowadzili nieugiętą walkę o wolność proletariatus i ludu polskiego, za walkę o sojusz i przyjaźń ze zwycięskim ludem Kraju Rad, zginęli w walce o socjalizm. Kule, które wyrwały z szeregów polskiej klasy robotniczej trzech jej bohaterów, były zapowiedzią rozpoczynającej się bezwzględnej faszystowskiej likwidacji resztek swobod ludu pracującego.

głosiła ideę sojuszu braterskiego ze Związkiem Radzieckim. „Nieprzemijającą zasługą KPP — powiedział Towarzysz Bierut — jest przede wszystkim to, że mobilizowała polską klasę robotniczą do walki o władzę, oraz, że wzywała i mobilizowała do przymierza z ZSRR jako najważniejszej ręką do przodu i nie podległości Polski”.

„Komunistyczna Partia Polski toczyła nieugiętą, bohaterską walkę w warunkach krwawego terroru i prześladowań burżuazji, w warunkach perfidnych prowokacji stosowanych przez agencje przesłuchawczą i oprowadzaną przez nią prawniczą kierownictwa PPS, które rozbiłał jedną z rąk robotniczych, w interesie burżuazji - obszarńicznych rządów Polski.

„Burżuazja polska chciała sterroryzować proletariatus polski, któremu przewodziła w walce o lepsze jutro zepchnięta w podziemie Komunistyczna Partia Polski. Owcześniejszy rząd Chjeno - Piasta nie szczędził siły i pieniędzy, aby zdeorganizować działalność KPP, aby sparaliżować akcję najbardziej wysuniętej na czoło walki rewolucyjnej partii polskiej klasy robotniczej, aby ją rozbić od wewnątrz.

„Kam byli ci towarzysze? Byli to komuniści, których wychowała partia, który rośli i rozwijali się w ciężkiej, ofiarnej walce, jaką toczyła partia, rewolucjonistów, których bohaterstwo było wynikiem wierności dla partii, miłości do ludu robotniczego Polski, wielkiej wiary w marksizm - leninizm, w socjalizm, który niesie ludzkości szczęście.

„Wysoką świadomość komunistów charakteryzuje ich zachowanie się w sędzie burżuazyjnym. Nie usprawiedliwiali się, nie prosili o litość. Sędziowie mogli się przekonać, że mają przed sobą ludzi wysoko dźwierzających godność rewolucjonistów.

„Wysoką świadomość komunistów charakteryzuje ich zachowanie się w sędzie burżuazyjnym. Nie usprawiedliwiali się, nie prosili o litość. Sędziowie mogli się przekonać, że mają przed sobą ludzi wysoko dźwierzających godność rewolucjonistów.

„Wysoką świadomość komunistów charakteryzuje ich zachowanie się w sędzie burżuazyjnym. Nie usprawiedliwiali się, nie prosili o litość. Sędziowie mogli się przekonać, że mają przed sobą ludzi wysoko dźwierzających godność rewolucjonistów.

„Wysoką świadomość komunistów charakteryzuje ich zachowanie się w sędzie burżuazyjnym. Nie usprawiedliwiali się, nie prosili o litość. Sędziowie mogli się przekonać, że mają przed sobą ludzi wysoko dźwierzających godność rewolucjonistów.

„Wysoką świadomość komunistów charakteryzuje ich zachowanie się w sędzie burżuazyjnym. Nie usprawiedliwiali się, nie prosili o litość. Sędziowie mogli się przekonać, że mają przed sobą ludzi wysoko dźwierzających godność rewolucjonistów.

„Wysoką świadomość komunistów charakteryzuje ich zachowanie się w sędzie burżuazyjnym. Nie usprawiedliwiali się, nie prosili o litość. Sędziowie mogli się przekonać, że mają przed sobą ludzi wysoko dźwierzających godność rewolucjonistów.

Kniewski

Botwin

Pierwszy strajk głodowy na Pawiaku

Ze wspomnień o tow. Władysławie Hibnerze

„Z tow. Władysławem Hibnerem zetknąłem się pod koniec 1919 roku w Warszawie — w więzieniu na Pawiaku.

„Z tow. Władysławem Hibnerem zetknąłem się pod koniec 1919 roku w Warszawie — w więzieniu na Pawiaku.

„Z tow. Władysławem Hibnerem zetknąłem się pod koniec 1919 roku w Warszawie — w więzieniu na Pawiaku.

„Z tow. Władysławem Hibnerem zetknąłem się pod koniec 1919 roku w Warszawie — w więzieniu na Pawiaku.

LOTNICTWO

Lotnictwo Polski Ludowej wyrosło i okrzepło w okresie walk z hitlerowskim najazdem z boku Armii Radzieckiej. Tak jak całe nasze wojsko, lotnictwo polskie powstało dzięki braterskiej pomocy narodu radzieckiego, dzięki osobistej trosce wielkiego przyjaciele Polski — Generalissimusa Stalina, który tworząc się na gościnnej ziemi radzieckiej polskim jednostkom lądowym i powietrznym oddał do dyspozycji najbardziej nowoczesny sprzęt bojowy i — kierując do nich doświadczonych dowódców i instruktorów — umożliwił naszym lotnikom od pierwszych dni korzystanie z produkowanej radzieckiej nauki wojennej, z przeobrażeń doświadczeń Armii Radzieckiej.

Tradycje

Tradycje bojowe lotnictwa polskiego toczyły się w najlepszych tradycjach radzieckich i wojennych, w Grigoriewskoj, Czkałow, Wolsku — a instruktorzy radzieccy po bratersku przekazywali młodym lotnikom polskim swą głęboką wiedzę i doświadczenia, zachęcając naszym młodym pilotom i mechaniczom wspaniałe cechy „Stalinowskich Sokółów”, z których szeregów wyszły te młode Bohaterowie Związku Radzieckiego, co Gastello, Pokryszkin, Koźdub, Meresjew.

bojowe lotnictwa Polski Ludowej

„W eskadrach naszych jednostek lotniczych walczyli wspólnie z lotnikami polskimi znakomici piloci radzieccy — mjr Kitajew i por. Kramarczuk, którzy obok najwyższych odznaczeń polskich otrzymali od Naczelnego Wództwa Armii Radzieckiej najwyższe odznaczenie — zaszczytny tytuł Bohatera Związku Radzieckiego.

Lotnictwo

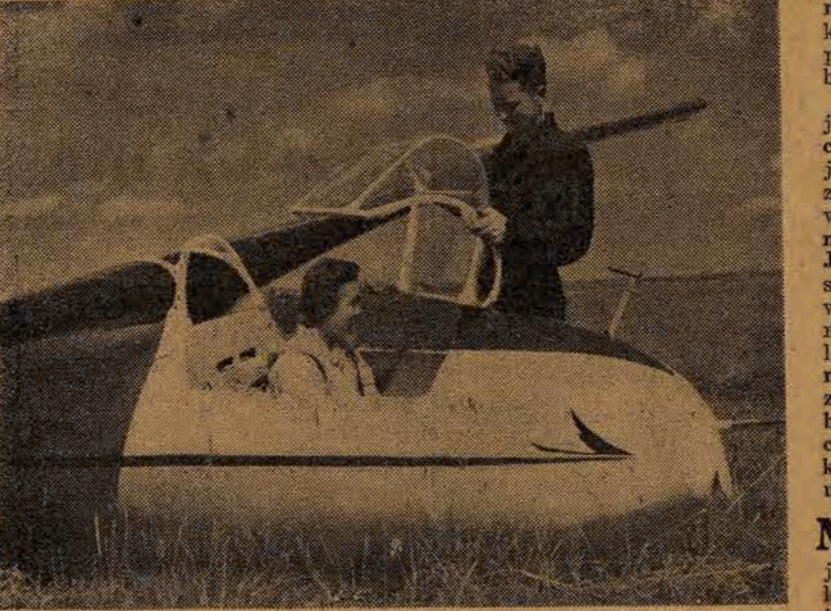
Lotnictwo polskie toczyło się w najlepszych tradycjach radzieckich i wojennych, w Grigoriewskoj, Czkałow, Wolsku — a instruktorzy radzieccy po bratersku przekazywali młodym lotnikom polskim swą głęboką wiedzę i doświadczenia, zachęcając naszym młodym pilotom i mechaniczom wspaniałe cechy „Stalinowskich Sokółów”, z których szeregów wyszły te młode Bohaterowie Związku Radzieckiego, co Gastello, Pokryszkin, Koźdub, Meresjew.

Tradycje

Tradycje bojowe lotnictwa polskiego toczyły się w najlepszych tradycjach radzieckich i wojennych, w Grigoriewskoj, Czkałow, Wolsku — a instruktorzy radzieccy po bratersku przekazywali młodym lotnikom polskim swą głęboką wiedzę i doświadczenia, zachęcając naszym młodym pilotom i mechaniczom wspaniałe cechy „Stalinowskich Sokółów”, z których szeregów wyszły te młode Bohaterowie Związku Radzieckiego, co Gastello, Pokryszkin, Koźdub, Meresjew.

bojowe lotnictwa Polski Ludowej

„W eskadrach naszych jednostek lotniczych walczyli wspólnie z lotnikami polskimi znakomici piloci radzieccy — mjr Kitajew i por. Kramarczuk, którzy obok najwyższych odznaczeń polskich otrzymali od Naczelnego Wództwa Armii Radzieckiej najwyższe odznaczenie — zaszczytny tytuł Bohatera Związku Radzieckiego.

22-letni instruktor szybowcowy z warszawskiego Aeroklubu, Władysław Przyjemny, syn robotnika rolnego, udziela ostatnich instrukcji pilocie, Wandzie Zajackowskiej, uczennicy szkoły ogólnokształcącej, przed lotem ćwiczebny na polskim szybowcu „Jastrząb”. (fot. A. Nowosielski)

